

ГЕНЕРАЛЪ ОТЪ КАВАЛЕРИЯТА АЛЕКСЕЙ АЛЕКСЕЕВИЧЪ СМАГИНЪ

Роденъ въ 1857 г., той е взелъ участие въ Освободителната война въ състава на Гвардейския корпусъ, като прапорщикъ (офицерски чинъ подъ чина подпоручикъ) отъ IV батарея на I Лейбъ-гвардейска артилерийска бригада. Участвувалъ е въ боеветъ подъ Плѣвень, на Стара-Планина срещу турскитъ укрепления на Араба-Конакъ и Шандорника надъ Етрополе презъ ноемврий и декемврий 1877 г., въ сражението при Татаръ-Пазарджикъ и въ тридневнитъ боеве при Пловдивъ на 3, 4 и 5 януарий 1878 г. Контузенъ е въ главата. Има 3 боеви награди. Бъ председателъ на Съюза на рускитъ ветерани въ България.

Последнитъ му длъжности въ Русия сж началникъ щаба на Областѣта на „Всевеликата Донска войска“, а презъ всевъздушната война началникъ щаба на всички Казашки войски при Върховния Главнокомандуващъ рускитъ групи и отдѣлни армии. Умръ миналата година въ София.

Ето неговитъ спомени.

На 12 априлъ 1877 год. се издаде Височайшия манифестъ за обявата на войната съ турцитъ. По онова време азъ бѣхъ ученикъ въ V класъ на Императорското училище по правоведение и полагахъ годишнитъ зрѣлостни изпити. Трудно е да си представи човѣкъ ентусиазма, сж който бѣ посрещнатъ тоя манифестъ всрѣдъ армията и народа. Едничката мисль бѣ да застанемъ въ редоветъ на армията и да изкупимъ отъ турското его освобождението на нашитъ родни братя българи. Тя